

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

III Niedziela Adwentu (Niedziela "GAUDATE") – 12.12.2021

1. **Kalendarz liturgiczny:** poniedziałek: wsp. św. Łucji, wtorek: wsp. św. Jana od Krzyża, piątek: , Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego.
2. Zapraszamy codziennie na **Różaniec** w intencji ustania pandemii i za Ojczyznę o g. 17³⁰. Dzisiaj o g. 15⁰⁰ **Koronka do Miłosierdzia Bożego**.
3. Są do nabycia poświęcone **opłatki**, które można nabyć w Kaplicy Miłosierdzia za dobrowolną ofiarę.
4. Trwa **Adwent**. Zapraszamy na Msze św. roratnie od poniedziałku do soboty o g. 18⁰⁰. Od 17 XII rozpoczyna się druga część, bezpośrednio przygotowująca do Świąt Bożego Narodzenia.
5. Jutro wypada **rocznica ogłoszenia stanu wojennego**. Pamiętajmy w modlitwie o naszej Ojczyźnie.
6. Dziękujemy za przyniesienie do kościoła wypełnionych produktami „**to-reb miłosierdzia**”. Caritas parafialny rozprowadza **świece wigilijne**. Ofiara za dużą wynosi 15 zł, za małą 6 zł. Ofiary ze sprzedaży przeznaczone są dla dzieci na wypoczynek letni. Bóg zapłać.
7. Po ustaleniu z Caritas Diecezjalnym dzisiejsza przeprowadzana jest **zbiórka do puszek** jako pomoc do przeprowadzenia operacji dla obywatela Rumunii, który jest chrześcijaninem (katolikiem), a który uległ wypadkowi samochodowemu na terenie Rzeszowa. Koszt operacji to ok. 100 tys. zł. Prosimy o modlitwę i pomoc materialną.
8. W środę **Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy i modlitwa do św. Józefa**. Zachęcamy do składania prośb do Matki Bożej i Św. Józefa w koszyczku na stoliku z gazetami jak również poprzez stronę internetową parafii.
9. W czwartek rozpoczynamy **Nowennę przed Uroczystością Bożego Narodzenia**.
10. Przypominamy, że w naszej Parafii **Komunię Świętą na rękę** przyjmujemy tylko w kaplicy Matki Bożej.

11. W przyszłą niedzielę **ks. Proboszcz obchodzi imieniny**. Pamiętajmy o Nim w modlitwie !
12. W naszej diecezji ze względu na pandemię nie będą organizowane spowiedzi przedświąteczne w poszczególnych dekanatach, tylko w Parafiach. **W naszej Parafii z sakramentu pokuty będzie można skorzystać od 17 do 23 XII w g. 17⁰⁰ – 19⁰⁰**. Zachęcamy, aby nie odkładać spowiedzi na ostatnie dni przed Świątami.
13. W dniu 21 XII (wtorek) od g. 8⁰⁰ chcemy **odwiedzić chorych z posługą sakramentalną**. Ze względu na dodatkowe obostrzenia, związane z pandemią udamy się tylko do tych chorych, którzy zostaną wcześniej zgłoszeni tel. lub w zakrystii (dotyczy to również te osoby, które odwiedzamy w ramach posługi sakramentalnej w pierwsze soboty). Prosimy w sposób szczególnie zatroszczyć się o osoby samotne, chore, które nie są w stanie samodzielnie dokonać zgłoszenia.
14. Dziękujemy parafianom z ul. Mikołajczyka 7, kl. 2 za złożone **ofiary na sprzątnięcie naszej świątyni**. Prosimy o to teraz parafian z ul. Mikołajczyka 9. Dziękujemy również za składane ofiary na tacę w kościele, do skarbony, poprzez ofiaromat, na tacę on-line oraz na konto parafialne. Dzisiaj składka przeznaczona na cele parafialne (ogrzewanie i elektryczność). Ofiary do puszek z poprzedniej niedzieli na pomoc Kościołowi na Wschodzie wyniosły 1010 zł. Bóg zapłać.
15. Zapraszamy na **spotkania**: poniedziałek: Rady Parafialnej o g. 19⁰⁰, wtorek: LSO i Odnowa w Duchu Świętym „Emaus”, środa: chór parafialny „Soli Deo”, KSM o g. 19⁰⁰, sobota: teatr „Paradiso” – g. 19⁰⁰, schola „Pod wezwaniem” – g. 11⁰⁰.
16. Zachęcamy do **lektury prasy katolickiej oraz gazetki parafialnej**.
17. **Parafianom, Gościom i Sympatykom** życzymy wielu łask Bożych w rozpoczętym tygodniu.
18. W poprzednim tygodniu **odeszli do wieczności**: + Helena Bażan, + Janusz Ząbek, + Marian Kędzior. Dobry Jezu...

CZY W ADWENCIE MOŻNA URZĄDZAĆ ZABAWY?

Adwent to okres roku liturgicznego będący duchowym przygotowaniem do uroczystości Narodzenia Pańskiego. Nazwa pochodzi z języka łacińskiego od słowa *adventus* oznaczającego „przyjście” [chodzi o przyjście Jezusa]. W szerszym znaczeniu jest przypomnieniem o ostatecznym przyjściu Jezusa przy końcu świata. W pierwszą niedzielę Adwentu rozpoczyna się w Kościele nowy rok liturgiczny. Pierwsze wzmianki na temat Adwentu pochodzą z IV w. W Rzymie zwyczaj ten utrwalił się w VI wieku.

Czy w Adwencie można urządzać zabawy? – Czwarte przykazanie kościelne nakazuje, by w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach. Adwent nie jest czasem pokuty, ale radosnego oczekiwania na narodzenie Jezusa. Okres ten związany jest jednak z modlitwą i refleksją nad swoim życiem w aspekcie ostatecznego przyjścia Jezusa przy końcu świata. Mimo iż nie ma w Adwencie prawnego zakazu [w sensie grzechu] urządzania na przykład ślubów, to jednak zgodnie z tradycją wierni powstrzymują się wtedy od organizowania tych uroczystości. To samo dotyczy zabaw czy dyskotek, które trudno pogodzić ze skupieniem towarzyszącym refleksji.

Czym są roraty? – Msza ku czci Najświętszej Marii Panny odprawiana codziennie [oprócz niedziel i uroczystości] przez cały Adwent, najczęściej rano, przed świtem. Zgodnie z tradycją uczestniczą w niej przede wszystkim dzieci, które przychodzą do kościoła z lampionami symbolizującymi czuwanie. Lampiony nawiązują do ewangelicznych przypowieści o pannach roztropnych i nierozsądnych. Ich światło wyraża radość z oczekiwanego narodzenia Jezusa.

Msza roratnia rozpoczyna się przy wyłączonych światłach; jedynie świece i lampiony rozpraszają mrok panujący w kościele. Światła zapalane są dopiero podczas śpiewu „Chwała na wysokości Bogu”. W czasie mszy roratnich głoszone są kazania dla dzieci, które otrzymują pamiątkowe obrazki, na ogół nawiązujące do treści wygłoszonego kazania. W niektórych parafiach dzieci składają na ołtarzu kartki z dobrymi postanowieniami, będące wyrazem duchowego nawrócenia i duchowego przygotowania do świąt Narodzenia Pańskiego.

Słowo roraty pochodzi od pierwszego słowa łacińskiej pieśni na wejście: *Rorate coeli desuper*, co znaczy: „Niebiosa, spuście rosę”. Rosa symbolizuje łaski otrzymane dzięki przyjściu Jezusa na ziemię i przyjęciu przez Niego ludzkiej natury. Pieśń ta jest zapowiedzią zbawienia, którego dokona nowo narodzony Jezus. Roratka, czyli świeca przewiązana białą wstążką, symbolizująca Maryję. Jej światło zapowiada przyjście światła pełnego i ostatecznego – narodzenie Jezusa. Wieniec z czterema świecami, oznaczającymi poszczególne niedziele Adwentu. Świece zapala się z upływem kolejnych tygodni. Figura Dzieciątka każdego dnia „zstępująca” po schodach do przygotowanego żółbka.

Dlaczego w liturgii obowiązuje kolor fioletowy? – Kolor fioletowy używany jest także w czasie Wielkiego Postu. Powstaje ze zmieszania błękitu [duchowość] i czerwieni [cielesność]. W okresie Wielkiego Postu fiolet akcentuje walkę między duchem a ciałem. W Adwencie interpretowany jest w kontekście Wcielenia Jezusa – zjednoczenia tego, co Boskie, z tym, co ludzkie.

INTENCJE MSZALNE

12.12 – 19.12.2021 r.

Niedziela: 12.12

- 7.00 1) + Józef Kaczor – od koleżanek i kolegów z firmy „Ultratech”
8.30 1) + Janina i Stanisław Mokrzyccy – od córki Danuty z rodziną
9.15 (DPS) 1) O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, zdrowie dla Wiesława z okazji Imienin
10.00 1) + Dominik Maternia – greg.
11.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Józef Koszela w 3 r. śmierci, Piotr Karpiński w 22 r. śmierci
12.45 1) Msza błagalna o zdrowie dla Magdaleny i Jej dziecka
2) + Tadeusz Stachowicz w 3 r. śmierci od żony z rodziną
18.00 1) + Za zmarłych rodziców: Ludwik i Maria Szpecht

Poniedziałek: 13.12

- 6.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Józef Kaczor – od koleżanek i kolegów z firmy „Ultratech”
18.00 1) + Dominik Maternia – greg.
2) O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Gustawa w 7 r. urodzin oraz za Iwonę i Marcina – Jego rodziców

Wtorek: 14.12

- 6.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Józef Kaczor – od koleżanek i kolegów z firmy „Ultratech”
18.00 1) + Dominik Maternia – greg.
2) + Eugenia Wilk

Środa: 15.12

- 6.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Dominik Maternia – greg.
18.00 1) + Marianna w 50 r. śmierci – od wnuczki z rodziną
2) + Józef Kaczor – od koleżanek i kolegów z firmy „Ultratech”

Czwartek: 16.12

- 6.30 1) + Halina Urman – greg.

- 2) + Józef Kaczor – od koleżanek i kolegów z firmy „Ultratech”
3) + Maria Wolska – od sąsiadów z bloku
18.00 1) + Dominik Maternia – greg.
2) + Zbigniew
3) Za Dusze w czyśćcu cierpiące (poza parafią)

Piątek: 17.12

- 6.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Józef Kaczor – od chóru parafialnego „Soli Deo”
18.00 1) + Dominik Maternia – greg.
2) + Janina w 3 r. śmierci
3) + Józefa Kaznecka (poza parafią)

Sobota: 18.12

- 6.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Józef Kaczor – od Mariusza Kondrackiego
3) + Helena Barańska – od męża
4) + Ludmiła Lasota
18.00 1) + Dominik Maternia – greg.
2) O Boże błogosławieństwo dla Mateusza, Pauliny, Łukasza, Dominika i poczęte dziecko – o szczęśliwe narodziny i opiekę św. Rodziny (poza parafią)

Niedziela: 19.12

- 7.00 1) + Józef Kaczor – od rodziny Kondrackich
8.30 1) + Dominik Maternia – greg.
9.15 (DPS) 1) Za Parafian
10.00 1) O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla ks. Dariusza od Róż Różańcowych z okazji imienin
11.30 1) + Halina Urman – greg.
2) + Krystyna Skoczke – od Zarządu Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Rzeszowskiej
12.45 1) + Katarzyna Przywara w 6 r. śmierci – od dzieci
2) + Tadeusz w 10 r. śmierci od żony i córek
18.00 1) + Anna i Władysław Jasiński

BICIE SIĘ W PIERSI PODCZAS „BARANKU BOŻY”: POTRZEBNE CZY NIE? I SKĄD WZIĄŁ SIĘ TEN GEST?

Jednym z podstawowych gestów pokutnych jest oczywiście bicie się w pierś. Znamy ten gest już z Biblii, gdzie na przykład celnik z Jezusowej przypowieści o faryzeuszu i celniku *stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi, mówiąc: Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!* (Łk 18,13).

Bicie się w pierś jako gest pokutny wyraża nie tyle chęć wymierzenia sobie samemu kary, co raczej pragnienie skruszenia swojego serca. Nawiązuje w ten sposób do biblijnej idei serca „zatwardziałego”, czy wręcz „skamieniałego” z powodu grzechu. I potrzebującego w związku z tym nawrócenia, które w pierwszym rzędzie polegać musi na przywróceniu temuż sercu właściwej „konsystencji”. Gest ten jest tak naprawdę wołaniem do Boga, aby to On swoją mocą skruszył, a następnie przemienił, uzdrowił, ożywił moje serce. W Wielkim Poście w nabożeństwie „Gorzkich żalów” wyrażamy tę prośbę wprost. „Uderz Jezu bez odwołki w twarde serc naszych opoki”.

Gest liturgiczny – W liturgii mszy świętej po reformie ostatniego soboru gest bicia się w pierś został zachowany w formie pokuty w formie tzw. „spowiedzi powszechnej”. Gdy mówimy: „Moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina”. Kapłan uderza się w pierś (ale już jednokrotnie) także podczas recytacji Pierwszej Modlitwy Eucharystycznej (tzw. Kanonu Rzymskiego).

W mszy odprowadzanej w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego znacznie więcej było elementów o charakterze pokutnym – tak modlitw jak i gestów. Trzykrotne bicie się w pierś towarzyszyło także recytacji przez kapłana formuły „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata...”. Ponieważ słowa tej modlitwy kapłan miał wypowiadać „intellegebili voce” (zrozumiałym/możliwym do zrozumienia głosem), toteż wierni uczestniczący we mszy w naturalny sposób włączali się w tę modlitwę naśladując gesty celebransów.

Dzisiejsze przepisy liturgiczne nie mówią nic o biciu się w pierś w tym momencie mszy. Czy zatem należy to robić? Jeśli już tak, to świadomie: mając właściwe rozumienie tego gestu, które naświetliliśmy powyżej, pisząc o jego biblijnym pochodzeniu. Można by uznać bicie się w pierś podczas śpiewu/recytacji „Baranku Boży...” za gest osobistej pobożności, pomagający konkretnemu wiernemu, który go wykonuje, w subiektywnie lepszym przeżywaniu liturgii. To jednak rodzi pytanie. Czy liturgia (dosłownie: dzieło/działanie ludu) daje przestrzeń na gesty osobistej pobożności? Czy też raczej ze swej natury domaga się przede wszystkim jedności z całym ludem – także na poziomie gestów i znaków?

Nie „rozdmuchując” tego problemu do niepotrzebnych rozmiarów, warto jednak coś przypo-

mnąć. Z pewnością żaden gest liturgiczny nie powinien być nigdy wykonywany w poczuciu wyższości wobec pozostałych uczestników liturgii (choćby dyktować go zdawała się najszczerza gorliwość w oddawaniu czci Bogu). Wówczas bowiem zamiast być gestem rzeczywiście pobożnym, zbliżającym do Boga i pomagającym wejść z Nim w komunie, staje się gestem jak najdosłowniej sekciarskim. Tzn. odcinającym od Boga. Boga, który przecież udziela się nam nie pojedynczo w słodkim zacisku naszej prywatnej pobożności, ale we wspólnocie Ludu, który sam zwołał, to jest: Kościoła.

Źródło: <https://pl.aleteia.org>